

MV ČSR rozhodlo 28. 5. 1969
dle § 3, odst. 1, zák. č. 128/68 Sb
o NP o zákazu SLP.

I N F O R M A C E

o činnosti Společnosti pro lidská práva v ČSSR a o
jednání a názorech lidí kolem ní (SLP)

Pozn.: Pro informaci bylo použito poznatků získaných
hodnověrným způsobem. Jednotlivé údaje byly
roztříděny tak, aby z různosti názorů a zájmů
vyjádřenými zainteresovanými osobami mohl být
/při zachování autentičnosti/ zřejmý smysl a
cíl jejich úsilí/.

Společnost pro lidská práva v ČSSR vznikla v jarním období 1968 a okamžitě zahájila aktivní politickou činnost. Schvalovací řízení podle příslušného zákona nebylo dosud zakončeno a Společnost tudíž nemá z hlediska platných právních předpisů své zákonné opodstatnění.

Z činnosti exponentů stojících v čele této společnosti, je zřejmé, že jde o organizaci představující určitou potenciální reakční sílu, kryjící se oficiálně humanistickým posláním, avšak představující ve skutečnosti sílu, která usiluje o likvidaci socialistického zřízení.

Skutečné poslání společnosti lze odvodit především z postoje, činnosti a názorů lidí z jejího vedení, z jejich kontaktů na okruh osob známých svým anti-sovětským smýšlením a z akcí, na nichž měla společnost prostřednictvím svých členů účast. Charakterizuje ji i snaha o zdiskreditování vedoucí úlohy KSČ, její podíl na známkování některých funkcionářů a angažovanost v kampaních organizovaných pravicovými silami.

Společnost má vybudovanou základní organizační strukturu, kterou představuje tzv. Hlavní výbor, který je nejvyšším orgánem a je složen z lidí vybraných generálním tajemníkem dr. LUDVÍKEM a jeho dalšími spolupracovníky. Podle posledních údajů je v Hlavním výboru ministr spravedlnosti ČSR dr. Hrabal, ministr školství prof. Bezdíček, ministr pro techniku ČSR inž. Löbl, ministr Bosák, akademik Wichterle, /poslanec FS/, redaktor televize Škutina, generál Paleček a další. Předsedou Společnosti je docent Machovec, který se dne 22. 4. 1969 vrátil ze zahraničí do ČSR.

Společnost má také svůj výkonný orgán, který představuje generální tajemník dr. Ludvík, pracovník sekretariátu Fendrych, tiskový mluvčí Truneček a tiskový referent Kerber.

Při Hlavním výboru jsou ustanoveny jednotlivé komise. Činnost zahájily již komise legislativní a komise pro svobodu náboženského vyznání.

Vedle ústředního orgánu vybudovány pobočky na některých krajích a okresech. S ústředím udržují styk písemně, osobně a telefonicky.

Finanční prostředky získává Společnost z darů, o něž si žádá u mnohých závodů z příspěvku od jednotlivců a z vlastní ediční činnosti. Počátkem roku 1969 měla Společnost na hotovosti více jak půl miliónu Kčs. Z těchto prostředků hradí poplatky za telefony, poštovné, mzdy pracovníků sekretariátu, používání dopravních prostředků a náklady na obhajobu osob, na nichž má zájem.

Svími členy a funkcionáři je Společnosti napojena na Čs. televizi, federální shromáždění, FITES, vysokoškolské studenty, oblast kulturních pracovníků, na Lidovou demokracii a Svět v obrazech.

Společnost získává informace z vedoucích státních orgánů, zpracovává je a vyvozuje z nich různá destruktivní opatření. Mnohé informace má od členů svých odboček z jednotlivých krajů.

Typickou ukázkou záměru a přání generálního tajemníka Společnosti dr. Ludvíka a dalších osob je jejich účast na vyhocení vnitropolitické krize v souvislosti se smrtí a pohřbem Jana Palacha.

Již dne 20. 1. 1969 jednal dr. Luďvík s Hejlem o stanovisku, které by k případu J. Palacha měla Společnost vydat. Dohodli se na heslu "dejme se do boje, svět je na naší straně!" Toto heslo odpovídající přesvědčení dr. Luďvíka, který zastává názor, že národ sám si nemůže pomoci z dnešní situace, je charakteristické pro jeho záměry. Podle něho záleží na situaci mezinárodní. Shrnuje úvahy v myšlenku "poslouchejte Černíka, nikdy se z toho nevyhrábává sám". V sebevraždě Palacha vidí dr. Luďvík čin, který ukazuje cestu, pro níž se obětuje vše. Pokouší se vyvolat kolem případu publicitu i v zahraničí a z toho důvodu také odeslal dopis do Jugoslávie. Domnívá se, že případ bude pokračovat v mezinárodním měřítku.

Dr. Luďvík projevoval též zájem o to, zda odborové svazy půjdou do stávký. Chválí odbory a biskupa Tomáška, který prý usiluje o ovlivnění odborářského sjezdu. Dne 25. 1. 1969 varoval Luďvík Trunečka, aby si dal na pohřbu pozor a vyzval též členy Hlavního výboru Společnosti, aby setrvali u telefonů, neboť /podle něj/ během hodiny bude vyhlášeno stanné právo, protože prý něco vyvolávají "bilakovci". Podobné varování oznámil též do Ostravy Bernardovi.

V rozhovoru s televizním publicistou Vladimírem Škatinou dne 25. 1. 1969 obvinil dr. Luďvík předsedu vlády Černíka za to, že v době příprav pohřbu byl uspořádán aktiv Lidových milicí. Nadával s. Černíkovi nejsprostějšími výrazy, při čemž charakterizoval Lidové milice jako fanatiky na způsob tzv. "černých košil" v Německu za Hitlerovy éry. Stejně tak tentýž den v rozhovoru s jistým Honzou spílal vládě, že zastrašila lid, prodala národ, jen aby zachránila KSČ. Ministra, předsedu vládního výboru pro tisk a informace s. Havelku, označil za zloducha, vládu za kolaborantskou, při

čemž na protest proti nim a ze zlosti prý rozšlapal své náramkové hodinky sovětské výroby. Dr. Ludvík pak požádal Honzu, aby své protesty nesoouhlasu a posledními událostmi sdělovali do televize a také ministru vnitra s. Pelnářovi.

Téhož dne dostává dr. Ludvík informaci od Bernarda z Ostravy o tom, že tam VB brutálně rozehnala studentskou demonstraci. Za nasazení vodních děl činí Bernard odpovědným předsedu KNV s. Mušalu. Častují jen nadávkami a rozčilují se, jak je možné, že dosud nebyl odvolán z funkce. Ludvík žádá podrobnosti, aby mohl ze Společnost interpelovat a podat protest České národní radě. Dostává příslib, že vše sepiší.

Příležitost sebevraždy Jana Palacha využila Společnost též k rozšíření členské základny. Jde jí o to získat pro aktivní členství celé úřady, závody a studenty. Dne 26. 1. 1969 sešel se dr. Ludvík ve svém bytě s docentem Oveklem, dr. Laštovičkou a "ymáčkem" ze Svazu vysokoškolského studentstva, kde o těchto otázkách jednali. Dr. Ludvík vyslovil názor, že o úzké spolupráci Společnosti se Svazem vysokoškolského studentstva bude nutno ještě jednat s předáky studentského hnutí Kavanem a Holečkem, kteří byli při vzniku Společnosti. Zajímal se též o zpěvačku Martu Kubišovou, které dne 5. 2. oznámil, že ho velmi mrzí, že není členkou Společnosti. Na její žádost jí slíbujeme zaslat přihlášku, při čemž zdůraznil "my bojujeme velmi chytře s Rusákama". Kubišová doporučila též Havla, ale dostalo se jí vysvětlení, že tento je již členem. Také Kohout a Pachman jsou členy Společnosti.

S dr. Ludvíkem navazuje v té době kontakt gen. Paleček, který se mu hlásí jako bývalý předseda blíž neurčeného Svazu a Konference. V rozhovoru s Bernardem z Ostravy si Ludvík pochvaloval, že i ministr Hrabal se chce stát členem Společnosti.

Také o osoby z řad duchovních projevovala Společnost zájem. Svědčí o tom požadavek Škarvana, aby mu dr. Ludvík zaslal 15 přihlášek pro evangelického kněze Soušu z Líbice n. Cidlinou. Mají zájem sdílet též komisi pro svobodu vyznání a chtějí v tomto směru vyvinout tlak na ministra Havelku, kterého obviňují, že má na svědomí několik tisíc kněží a řeholnic. Rozhodli se žádat jeho odvolání. Pomůže prý jim v tom paní Kadlecová.

K přijetí do Společnosti se dr. Ludvíkovi přihlásil též inž. Vaněk a oznámil mu, že má zpracované úvahy o srpnu 1968 podle toho, jakému složení posluchačů se bude přednášet. Ludvík ho informoval, že Společnost má kolem 1500 pevných členů. Rovněž ministr Vlček jednal 14. 2. 1969 s dr. Ludvíkem a požádal ho, aby Společnost zaslala synu jeho švagra Fr. Samkovi z Kladna - Rozdělův, přihlášku do Společnosti. Ministr Vlček při této příležitosti vysvětlil, že tento jeho příbuzný je aktivním stoupencem Lidové strany, že mu poslal dopis, v němž Vlčkovi líčí své rozhodnutí "vést ideologickou soutěž s naší vedoucí stranou a marx-leninismem" a potřebuje k tomu "formulované zásady". Dr. Ludvík slíbil zaslat materiály i přihlášku.

Od svých přátel je dr. Ludvík informován o opatřeních, která podnikla veřejná bezpečnost, aby zabránila demonstracím, k nimž došlo po pohřbu Jana Palacha na Václavském náměstí. Informace mu poskytl též dr. Svoboda. Společně odsoudili akce VB i to, že byla odstraněna výzdoba od sochy sv. Václava a shodují se v názoru, že tak mohl jednat jen psycholog - konzervátec. Dr. Ludvík si mu stěžoval, že poslanci České národní rady se začínají bát vystoupit proti VB. Oba vyslovili strach z aktivu Lidových milicí, odsoudili, že s. Štrougal a s. Pelnář vyjádřili nesouhlas s vedením televize. Naproti vysoce pochválili ministra Bezdička a s nadšením hodnotili, že kováři přijali deklaraci lidských

práv, což považují za úspěch Společnosti. Současně také vyjadřují rozhodnutí zkoumat zákroky VB s cílem najít nedostatky, pro něž by příslušníci VB mohli být stíháni. Dr. Ludvík se dohodl se svým známým /nezjištěn/, že společně navštíví ministra vnitra, aby zde jednali ve prospěch občanů zadržovaných při zákroku. Podle dr. Ludvíka vedl celou akci "ten vrah ze Strahova, ten vrah Ticháček". Závěrem se dohodli, že pojedou za generálním prokurátorem dr. Čeřovským a navrhnou mu bezplatné právní zastoupení pro zadržené osoby, jimž rovněž chtějí nabídnout členství ve Společnosti a některé z nich přímo kooptovat do Hlavního výboru.

Po pohřbu Jana Palacha se dr. Ludvík v rozhovoru s Moravcem vyjádřil, že SSSR to má prohrané. "Ten náš velký partner to má projetý všude na světě a teď to projíždí doma", prohlašuje Ludvík. Dále říká, že "vrahouni" jsou již i u nás ve vládě. Myslí tím především ministra Havelku, kterého obviňuje, že nechal umřít 1 000 kněží. Vrahové jsou prý i ve federální vládě a protlačuje je tam L. Štrougal a Jodas. Pochvaluje si, že všeobecná deklarace se stala heslem národa.

Mezi důvěrné stoupence názorů dr. Ludvíka patří především zaměstnanec Čs. televize Vladimír Škutina. Již dne 30. 1. 1969 mu Ludvík slibuje, že se za něj Společnost postaví, kdyby měl být propuštěn z televize, načež mu Škutina odpovídá, že odborové svazy pohrozily stávkou v případě, kdyby došlo k propuštění nebo přemístění některého z nich. Také Koordinační výbor stojí za nimi. Oznamuje Ludvíkovi, že sám s. Dubček rozhodl, aby přemístění nebo propuštění bylo odvoláno. V dalším rozhovoru se Škutinou dne 11. 2. vyjadřuje Ludvík svůj názor na s. Dubčeka. K poznámce Vl. Škutiny, že s. Dubček má mít projev, říká: "copak ten zas vykoktá pár bibostí a tím to končí". Přitom se oba smě-

ji, že kolektiv televise a v něm i Škutina dostanou cenu za Úncrové vítězství. Druhý den poté svěřuje se Ludvík Škutinovi, že bezprávnost státu začíná postaru, propracovaná Grösserem, který je "lump absolutní". Škutina reaguje, že je třeba zastrašit všechny "ty lumpy" a všechny ty, co zalezli do děr a teď zase z těch děr vylézají.

Útoky proti MV a zejména ministru a. Grösserovi tvoří podstatnou náplň jednání dr. Ludvíka. Svědčí o tom rozhovory s Bajerem, Wichterlem, Fendrychem, Morávkem, Černým, red. Razimovou, Spurným, dr. Henzlem, MUDr. Bernardem z Ostravy, inž. Kubou, inž. Fr. Brtem, Ladislavem Březinou, Svobodovou, doc. Cveklem a dalšími.

Při jednání s těmito lidmi vyjádřil dr. Ludvík tyto své názory:

- Zajícův dopis nebude nikde publikován, protože to ministr Grösser zakázal a nechá zatknout každého, kdo projeví sympatii. Je z StB Doksy a v dobách kultu se zúčastnil fyzické likvidace lidí. Na vnějšek se vrací všichni ti vrazi. Na Hradě jsou stejní lidé. Nevěří nikomu z nich, ani Dubčekovi. Jsou to lidé, vychovaní v SSSR.
- Rusové přijeli do ČSSR prý kvůli Černému, který chystal pravicové povstání. Naznačil to ministr Grösser v projevu v Trutnově. Dr. Ludvík prý to Černému vymlouval, že se za něj Společnost postaví, protože je to všechno lumpárna a výmysl a ten Grösser "je taková svině, že to dál nejde, je to něco strašného, musíme žádat odvolání z vnitra, už toho zabijáka nemohou udržet". Těší se jakou řeč bude mít v Hradci, ale nejraději by řekl "jaký je Grösser zločinec".
- Přemlouvá Černého, aby jel do Hradce, aby zburcoval proti Grösserovi všechny síly. Oni za tím všichni půjdou a musí ho odvolat. Černý tam musí jet. Je to

kraj Novotného a Grösserův, tam se musí pozvednout všechny demokratické síly a Černý by jim byl hroznou oporou. Na toho idiota nemůže Černý dát.

- V rozhovoru se Spurným říká, že "Grösser je lump, který 20 let ničil lidi". Spurný odpovídá, že odvolání chce více lidí, jednou říkal sám Colotka, že je Grösser člověk, který vadí vládě.
- Ministra Grössera brání Čestmír Císař a nějací progresivisté mimo Štrougala. Ministr Kučera vybruslí ze všeho. Národní fronta už není NP, už rozhoduje Erban s jeho karamilou. Bude zase se zavírat a zase šibenice. Ryppel musel odstoupit z MV, protože jsou už tam zase vrazi. Náměstkem Grössera je známý Kubík, který mlátil a mučil lidi v Ruzyni.
- Smrkovský nás opouští, prezident je zpracováván, na Hradě je Pešková, jejíž manžel vraždil na Pankráci.

V kampani proti ministru Grösserovi se dává slyšet též jistý Jarda z vydavatelství Mír, který zřejmě se dobře zná s dr. Ludvíkem. Pokouší se s ním domluvit, aby se něco udělalo proti ministru Grösserovi, aby bylo dosaženo jeho odstoupení. Chtějí toho dosáhnout za pomoci všech členů akademie. Na názor inž. Kuby o tom, že ministr Grösser dne 27. 3. 1969 "padne" říká Ludvík, že tomu nevěří. Podle něj prý za ním stojí Rusové a Štrougal. Také prý bohužel teď už i Císař, který ho měl označit jako jediného schopného ministra ve vládě. Brněnská prokuratura prý dementovala ministrův výrok o objevení ozbrojených skupin.

K událostem na Václavském náměstí /Aeroflot/ vyslovuje Ludvík svůj souhlas s názorem inž. Fr. Brta, že šlo o provokaci StB. Při jednání s Ladislavem Březinou, /29. 3./ mu vypráví jak to bylo krásné, když se zúčastnil demolic "Štrougalových sadů". Jednoznačně prohlá-

sil, že zničení Aeroflotu je záležitostí StB a že je to nařizení ministra. Znovu označují s. Grössera za zločince, který má kolem sebe samé zločince /jmenuje též sou-druha Kubíka/.

V jiném rozhovoru s Jitkou Svobodovou schvaluje Ludvík, že nějaký Míla se dostal za hranice, protože "tady nás čekají kriminály a šibenice, ti vrazi jsou na vnitru, už toho obsadili, dělají záznamy".

Ludvík se zajímá /16. 3. 1969/ o názor docenta Cvekla, zda má Společnost jít do bitvy proti Grösserovi. Cvekl doporučil obrátit se na nějaké lidi, kteří proti ministru Grösserovi vedou kampaň v CHR.

V souvislosti s událostmi v Semilech zajímal se dr. Ludvík dne 25. 2. o jistého Jiroše, který měl ze Semil přivést zprávu. Sepsal prý protokol s Hádkem a ošetřujícím lékařem. Ptá se, zda žalobu na ty policajty, co je zmlátili, podali. Případ ze Semil předal dr. Gazdovi z Trutnova, který bude Hádku zastupovat.

Hádek podal žalobu na kpt. Lásku. Dr. Ludvík doporučil, aby trestní oznámení bylo podáno na gen. prokuraturu. Potřebuje však znát podrobnosti pro jednání s ministrem Pelnárem. Hádku chtějí přijmout za člena Společnosti.

O připravované vystoupení dr. Ludvíka v Semilech projevil dne 26. 2. zájem docent Cvekl. Ludvík mu oznámil, že v Semilech nebyl. Chce však sestavit prohlášení do novin o surových zákrocích VB. Byl prý nedávno u ministra Pankyho, který mu přislíbil veškerou pomoc. V jiném rozhovoru s doc. Cveklkem uvažují o záměru Společnosti navrhnout zrušení trestu smrti a nepromlčení zločinů proti lidskosti. Pojetí nepromlčitelnosti chtějí vztáhnout také na nedávné případy porušování socialistické zákonnosti. Prohlašují, že na MV začali již znovu vraždit. Přijali 300 příslušníků, které propustil Pavel

a propouští progresivní. A tiito lidé mají prsty v případech, jako je lounský /Kadlčák/ a další. Shodují se, že je třeba více k sobě přitáhnout Wichterleho. V této souvislosti se Ludvík od Ovekla dovídá, že předsedou právní komise Společnosti byl zvolen dr. Blahoš z Ústavu státu a právo, jednatelem dr. Cubínek z FS a členem se stal dr. Kratochvíl z MV.

V rozhovoru s neznámým mužem dne 11. 2. se dr. Ludvík velmi nepříznivě vyjádřil též o dr. Husákově a označil ho za "slovenského Stalina". Současně uvedl, že už zase připravují kriminály, zatýkání osob.

Činnost Společnosti, jak je zřejmé z dalších poznatků, má konkrétní protikomunistické zaměření.

Vyplývá to z celé řady akcí a názorů projevovaných dr. Ludvíkem a lidmi kolem něj. Své protikomunistické přesvědčení vyjádřil dr. Ludvík např. dne 19. 3. v rozhovoru s dr. Chaloupkem z Ústí n. L. Prohlásil, že rozhodně nebude podepisovat, že komunistická strana je vedoucí stranou ve státě. Je přesvědčen, že stranictví je dogma a to je strašná věc. Domnívá se, že ještě není vše ztraceno, velkou oporu získali ve Wichterlem. Spojil se prý také s poslanci nestraníky z ČNR, kde se upozorňovalo, že není možné zase diktátem budovat novou levicovou sílu, téměř fašistickou diktaturu, to ať potom nemluví o demokracii, udělají koncentráky, je pozavírají, pověsí, a budou pak vědět na čem jsou. Společnost nebude lidi klamat, snaží se pomocí svých kontaktů působit na to, aby se zákony té demokracie protahovaly. Nelze si dělat iluze, protože p. Štrougal s těmi lidmi přechází do útoku pomocí policie a teroru. V zásadních věcech nemohou povolit i za cenu, že budou rozpuštěni. Kdyby se Společnost stala členem NF, pak by samozřejmě

šli do voleb, ale přihlášku do NF nepodepíše, je zásadový člověk. Projevuje radost, že mu napsal Poláček, že by měli spolupracovat a je tím překvapen. Je rovněž rád, že kováci mají deklaraci jako druhý bod svého statutu, jenom ho mrzí, že Toman neprošel do vedení odborů. Dr. Chaloupek podotýká, že vloni 16. 4. v tom svém článku uvedl, že základní, co by mělo zmizet z ústavy, je právě vedoucí úloha strany. Má se stát vědeckým pracovníkem min. spravedlnosti, zatím tam pracuje externě, hlavně v ústavním soudnictví. S Cubíkem a Blahošem se jim podařilo, že mohou všichni tři pracovat jako experti v ústavodárných výborech obou sněmoven i v Národní radě a tak si Chaloupek myslí, že udělá dobrý kus práce.

Když jednal dr. Ludvík s tiskovým referentem Společnosti Kerberem o tom, že nyní, když je mezinárodní rok lidských práv a právě v tomto roce jsme ztratili svobodu, vyslovil svůj názor, že je pro vedoucí úlohu KSČ v rámci akčního programu, kde se strana prakticky této vedoucí úlohy zříká. "To je kulišárna na ně", dodává. Kerber je pro rozpuštění strany vůbec. Ludvík vysvětluje, že "přece nemůžeme říci rozpustíte komunistickou stranu, vyžente okupanty".

Organizační začlenění Společnosti je rovněž častým předmětem úvah.

Dr. HENZL informoval dne 28. 3. dr. Ludvíka o svém jednání, pokud se týká přijetí Společnosti do NF. Mluvil s Robertem Horákem, který zůstává generálním tajemníkem akademie a zároveň zůstává na ÚV. Původně chtěl odejít, jako mnozí jiní, ale nyní se znovu napřímil a říká, že dokud ho nevykopnou, tak tam bude, aby jako kladl odpor těm různým konzervám. Za nynější situace jim Horák neradí, aby se Společnost mačkala do té Národní fronty, nemá to velký význam, pokud by jim šlo o pra-

chy, protože ta NF je nemohoucí instituce, jediný význam by byl v tom, že by byli legalizovanými partnery, i když si od toho nemají zvlášť slibovat. Na druhé straně, kdyby to šlo, tak by to nebylo na škodu a Horák soudí, že by bylo lepší napřed promluvit se Špačkem, ke kterému je možnost se dostat kdykoliv a se kterým se může jednat jako s jakýmkoliv druhým, má tyto věci na starosti, ovšem na té nejvyšší federální rovině. Dále by bylo rozumné ten rozklad, který zaslali Dubčekovi, poslat také na české Byro, bude zajímavá ta jejich reakce, podle názoru Horáka to věci nemůže uškodit, protože v nejhorším případě oni k tomu zaujmou vyhýbavé stanovisko a kdyby došlo k nějakému konfliktu, tak oni by proti Společnosti nějak zvlášť nezakročovali. Henzl ještě sděluje Ludvíkovi, více méně důvěrně, že mu bylo řečeno, že činnost Společnosti je důkladně sledována, do velikých podrobností, nemine týden, aby tam nedošlo hlášení, kde co bylo, jaké byly akce, kdo kde mluvil, kdo se toho zúčastnil. To je věc, kterou není za co chytit, když mu to řekne člověk, který je u toho, to znamená, že je do toho zasvěcený a řekne to jako důvěrnou informací, Ovšem kdyby se Ludvík obrátil oficiálně, tak řeknou, že to není pravda. Ten člověk říkal, aby s tím počítali. Ludvík namítá, že oni nic nedělají, co by jako. Henzl souhlasí, ale je vědecky dobré vědět, kde se co děje, toto nejsou překonané praktiky, rozhodně ne, to všechno je sledované, jsou lidé, kteří jsou k tomu speciálně určeni a to sledování provádějí. Podle názoru Henzla s tím musí počítat, jako s faktem, který se snad časem podaří odstranit.

Dne 16. 3. učinil dr. Ludvík u docenta Cvekla dotaz, zda se mu podařilo u nich někoho sehnat do té komise. Cvekl se domnívá, že u nich to nebude dělat obtíže. Po-

tom informuje Ludvíka, že ten vědecko-badatelský tým bude organizován tak, že bude mít tzv. radu, kde bude pět až deset lidí. Mimo rady tam budou členové, kde počítají s odborníky a zástupci různých organizací a tam by bylo možno delegovat někoho ze Společnosti, protože oni /tj. Cvekl a spol./ chtějí, aby tam byli lidé, kteří budou něco dělat, ne aby tam byla slavná jména, ale aby to k něčemu vedlo. V té radě bude jeden zástupce vlády. Cvekl zdůrazňuje, že to bude vědecko-badatelský tým, ne nějaký poradní orgán vlády, oni nechtějí dělat vládě nějaké takové služby, ne jak si to vláda tak nějak představovala, že jim dá nějaké úkoly, tým jim zdůvodní to, co si vláda přeje a pak bude říkat, že to je výsledek vědy. Cvekl říká, že toto nechtějí připustit, bude to při akademii a budou vypracovávat takové rozборы i s určitými náměty, ovšem naprosto nezávisle na tom, co si představuje vláda nebo partaj.

Styky na MV:

Dne 2. 4. jednal Kautský v nějaké záležitosti na vnitru s dr. Malým a neví, zda Malý patří na federální nebo na české MV. Ta jejich věc se táhne od r. 1967 a vloni o tom jednal hlavně s referentkou dr. Horskou. K ní Ludvík podotýká, že byla velmi výborná, když s ní jednali na MV a protože Společnosti velmi pomohla, žádá Kautského, aby jí pozdravoval a že by mu mohla říci, kam nyní patří dr. Malý. Ludvíka také zajímá, kam nyní dr. Malý patří. Kautský si myslí, že ten kontakt, že by to bylo vhodné doplňování.

Ke stanoviskám Společnosti:

Ludvík se dne 3. 4. ptá Karla Laštovičky, zda odporuje zákonu způsob per rollam, Laštovička odpovídá, že to odporuje zákonu. Ludvík by chtěl dát do stanov do-

plněk, že nesejde-li se do půl hodiny po zahájení jednání nadpoloviční většina členů, aby přesto se mohlo pokračovat v jednání. Laštovička ho upozorňuje, že nyní nemohou měnit stanovy. Ludvík míní pouze stanovy doplnit jednacím řádem, což Laštovička schvaluje, že každý orgán má právo mít svůj jednací řád. Ludvík myslí, bude-li tam doplněno per rollam, tak to nebude odporovat tomu, aby se dosáhlo té určité většiny. Dohadují se, kdy a jak použít způsob per rollam, Laštovička nemůže hned odpovědět, jak by to zdůvodnil s ohledem na správní řád, poněvadž stanovy by musely mít možnost o této záležitosti jaksi zásadně jednat. Ludvík si ověřuje, že podrobnosti určuje jednací řád. K tomu Laštovička podotýká, že ještě jednací řád neschválil, tak ho mohou klidně měnit. Ludvík ho upozorňuje, aby neblbnul, že toto nesmí nikde říkat, jedině může říci, že to jsou doplňky.

Podklady pro činnost legislativní komise Společnosti:

- Dne 13. 2. Ludvík projednával s Fendrychem náplň činnosti legislativní komise a potřebné podklady, tj. materiály projednaných zákonů může Fendrych získat od dr. Cubínka nebo od akademika Knappa. Pokud by tam neuspěl, má požádat Kučera o zapůjčení materiálů.
- Fendrych jednal dne 5. 3. s náměstkem ministra spravedlnosti dr. Kratochvílem, který na poslední schůzi legislativní komise Společnosti slíbil, že jím zapůjčí nebo opatří plán osnov přípravných zákonů. Kratochvíl Fendrycha odkázal na dr. Richtera, se kterým Kratochvíl o všem mluvil, takže jím Richter půjčí nebo dá, co budou potřebovat. Současně doporučil, aby se Fendrych s Richtermem spojil osobně, že to bude lepší.

- Dne 13. 3. Ludvík připomínal Fendrychovi, že návrhy zákonů má Hrůša, který je mimo to může dostat od Raiglové, jejíž otec je generálním sekretářem Národního shromáždění.
- Dr. Blahoš /z Ústavu státu a práva/ půjčil dne 26. 3. Fendrychovi závažný materiál a sice téze k Ústavnímu zákonu o soudu a prokuratuře, které se do určité míry liší od toho návrhu Národního shromáždění. Blahoš prosil Fendrycha, aby mu téze co nejdříve vrátil zpět.

Finanční záležitosti Společnosti.

Z materiálů vyplývá, že Společnost získává peníze především z darů různých podniků, z prodeje deklarácí a příspěvků, především z členství tzv. právnických osob.

Podle vyjádření Morávka z 2. 3. 1969 jejich rozpočet skončil schodkem 500 000 Kčs /pravděpodobně rozpočet na rok 1969/. V minulém roce prodali 100 000 ks deklarácí, letos již půl miliónu a mají celkem povoleno prodat 1 200 000 ks. Po dohodě s ministerstvem školství je budou rozprodávat na školách a očekávají z toho příjem Kčs. 300 000. Dle vyjádření Ludvíka projednal tuto záležitost s ministrem Bezdičkem. Mimořádné dary z podniků jim neustále běží a činí to měsíčně průměrně 50 000 Kčs. Např. Průmysl kožené galanterie daroval Kčs 10 000, MEZ Náchod 5 000 Kčs, Výzk. ústav zemědělský Kčs 5 000, Mlýny a těstoviny Pardubice Kčs 2 000, a menší obnosy zaslaly: Orgalen Dv. Králové, Kovopol Police n. Metují, Jednota Kostelec n. Orlicí, Orgalen Choceň, Dioptra Turnov, Jednota Ústí n. Orlicí, Jednota Svitavy, Jednota Trutnov, Gramofonové závody, Loděnice - 1 000 Kčs.

- Dne 24. 3. 1969 inž. Brt /zaměstnaný na Státní plánovací komisi/, člen ekonomické komise Společnosti, upozorňuje dr. Morávka /zaměstnanec Společnosti/ na zákon č. 159 o důchodové dani z r. 1968. Dle toho by

Společnost byla zdanitelná asi 60 %, to je cca 80 000,- Kčs, nezaplátí-li včas, platí penále 1 % ze smluvní částky. Vzpomněl si, že dr. Ludvík mu říkal o nějakých příjmech, které nebyly zdaněny. Do 31. 3. 1969 musí podat přiznání k dani.

- Aby snížili zdanitelný základ, dává dr. Ludvík dne 28. 3. příkaz Morávkovi, aby poukázali na vesničky 808 Kčs 50 000,- a s potvrzením o platbě by šli za inž. Velouchovou, náměstkyní na mín. financí, se kterou Ludvík zasedá ve vedení vesniček a ta by to všechno zařídila. Morávek to kvituje, že Ludvík to má dobře promyšlené.

- Náměstek Skacha z Orbisu dne 3. 4. požaduje, aby mu Společnost zaslala kopii "šebřavého dopisu", ve kterém šádali o příspěvek. V Orbisu mají kontrolu a chybí jim stvrzenka o zaslání daru.

- Dne 9. 4. dr. Ludvík jen tak mimochodem sděluje dr. Morávkovi, že v jejich hospodaření jsou nějaké zmatky, za které je odpovědný Hruša a Ludvíkovi už to leze na nervy. Z jiné zprávy vyplynulo, že Hruša je t. č. v Německu /snad v NSR/. Zprávu o hospodaření mají podávat na zasedání hlavního výboru Společnosti a inž. Brt se uvolil, že zprávu za Hrušu dodělá, jenom k tomu potřebuje komentář, jak uhradit ty škody /blíže nerozvádí/.

- Dne 9. 4. dr. Morávek zjišťuje stav konta Společnosti. Dostává odpověď od pí. Opltové /státní banka čsl./, že k dnešnému dni je stav 833 000 a dnes tam ještě naběhlo od ministerstva kultury nebo školství - neví přesně - 57 800 Kčs, celkem 890 800,- Kčs.

Převážná část finančních prostředků Společnosti plyne z darů, které získávají na základě "šebřavých dopisů". Tyto dopisy jim píše asi tři ženy. Píše to na základě adresáře podniků, který získala Společnost na

příslušném odboru Státní plánovací komise. Seznam jim byl půjčen přes noc.

- Dne 26. 3. Ludvík úkoluje Morávka, aby se zapomněl do programu předsednictva zahrnout návrh na zřízení ředitelského fondu a žádá, aby obstaral nějaký vzor, podle kterého by vypracovali statut fondu.

Finanční záležitosti dr. Ludvíka.

Ludvík žádá Řeháka /asi ředitel nějaké agentury/ o poskytnutí zálohy nebo půjčky ve výši 5 000,-Kčs a přitom říká, že řádně platí, protože v lednu dlužil 34 648,-Kčs a nyní pouze 11 570,-Kčs. Po zkontrolování konta mu Řehák požadovaný obnos poskytnul s tím, že je to na archivní hudbu.

V mnoha hovorech Ludvík o sobě prohlašuje, že práci pro Společnost dělá prakticky zadarmo, což ho neuživí.

Američanka Bakerová, matka charge d'affaires AVV, navštívila Společnost. Při té příležitosti Ludvík navrhoval, že by ji potom pozval k sobě do bytu, ale protože nemá peníze, musela by mu Společnost proplatit výlohy s návštěvou spojené.

Dne 4. 3. si Ludvík ověřoval na Svazu skladatelů, zda mu již došlo 1 100 bonů z NSR, je dlužný za Cortínu 1 300 bonů, peníze zatím nedošly.

Dr. Ludvík se při jedné příležitosti chlubil jistému Karlovi, že měl obrovský úspěch na ustavujícím sjezdu českých vědeckých pracovníků. Obrátil se na Karla prý proto, že potřebuje sehnat místnosti pro Společnost. Poznává, že pro Společnost obstaral již 1 000 000 Kčs a že uvažují o koupí domu a v něm ukrýt peníze. Na kontě má již Společnost 414 000 Kčs.

Bernard z Ostravy oznamuje Luďvíkovi, že dne 28. 2. přijedou do Prahy a žádá, aby zařídil jejich přijetí u dr. Hrabala nebo Veleckého. Luďvík současně žádá, aby na ostravských dolech zařídili finanční podporu Společnosti.

Styky Společnosti a dr. Luďvíka.

dr. Cubínek - pracovník BS - člen legislativní komise Společnosti. Slíbil Společnosti přinést osnovu, resp. variantu zákona o soudech a prokuratuře, pravděpodobně také člen Hlavního výboru Společnosti.

JUDr. Vladislav Henzl, bytem Praha 4, Dvoreckého nám. č. 597, zaměstnán v KPR,

JUDr. Bohuslav Kučera, ministr - člen předsednictva Společnosti,

JUDr. Václav Hrabal - ministr spravedlnosti - člen Společnosti,

MUDr. Vlček - ministr zdravotnictví,

dr. Belanský - člen předsednictva Společnosti,

inž. Míxa - sekretář biskupa Tomáška,

dr. Fr. Tomášek, biskup Řím. kat. církve,

dr. N. Bezdíček - ministr školství - člen předsednictva Společnosti,

doc. dr. Kratochvíl - nám. min. spravedlnosti - člen předsednictva Společnosti

Pauly - ministr,

Otto Wichterle, akademik, člen předsednictva Společnosti,

Rudolf Brdička, akademik, člen předs. Společnosti,

Stanislav Bechyně, akademik, člen předs. Společnosti,

Jeník, poslanec federálního NS - člen předs. Společnosti,

Šubrt, poslanec, člen ústavně-právního výboru - člen
legislativní komise Společnosti,

dr. Velecký - pracuje na min. spravedlnosti,

inž. Brt - zaměstnán na St. úřadu plánovacím - člen
ekonom. komise Společnosti,

prof. dr. Václav Černý - místopředseda Společnosti,

doc. dr. Milan Machovec - předseda Společnosti - od
srpna se zdržoval na Západě, naposledy
v USA a Kanadě,

JUDr. Karel Laštovička, Praha 7. U smaltovny 13, zaměst.
v Advokátní poradně č. 7 - Praha 2,
Mezibranská 19 - velmi blízký spolupracovník
Ludvíka, připravují spolu i Hlavní výbor,

Jiří Hanzelka - Ludvík mu nabízel členství, protože se
vrátil předs. Machovec a očekává, že se
vrátí Goldstücker,

dr. Boris Merhart - celoakademický výbor ROH,

dr. Ludvík Pachman,

doc. dr. Karel Hromada, Praha 7, Veverkova 1 - člen
Hlavního výboru Společnosti,

dr. Jan Pixa, Praha 1, Karmelitská 30 - člen předsednictva
Společnosti,

dr. Ludvík, člen celoakademického výboru ROH, pracuje
v Mikrobiologickém ústavu akademie,

- dr. Jiří Cvekl - Ruzyň, Alej českých exulantů 404 - pracovník filosofického ústavu - člen ideové komise Společnosti a předsednictva,
- Vilém Hejl, býv. člen K-231 - ve Společnosti pracovník pro tisk,
- Vladimír Škutina, pracovník televize - blízký spolupracovník Ludvíka, pomáhal při založení Klubu Společnosti,
- dr. Blahoš, zaměstnán v ústavu státu a práva - předseda právní komise Společnosti,
- Jiří Elstner, Praha 3, Budovcova 6 - člen programové komise Společnosti,
- dr. Josef Souček, Praha 6, U druhé baterie 8 - člen programové komise,
- Marie Vlková, Praha 1, U železné lávky 12 - člen programové komise,
- inž. Hasil, zaměstnán ve VÚ ochrany materiálu, Praha 7, u Měšt. pivovaru 69 - člen ekonomické komise Společnosti,
- MUDr. Štěpán Ciesler, Praha 3, Dvořákova 27 - člen programové komise Společnosti,
- Josef Toulec, Praha 10, Bulharská 30 - člen program. komise Společnosti,
- Procházka - zaměstnán v Propagaci mechaniky, Praha 6, za Pohořelcem 21, člen programové komise Společnosti,
- Josef Judl, Praha 1, Masná 7 - Společnost bude za něj intervenovat v KPR /sřejmě kvůli rehabilitaci/,
- dr. Jiří Erben, Praha 10, Hradešínská - asistent na fakultě - uplatnil 40 předběžných přihlášek do Společnosti,

inž. Vaněk, vysoká škola politická, oddělení ekonomiky,
člen ekonomické komise Společnosti,
Ludvík Pacovský, předseda FITES,
gen. Václav Paleček, býv. člen K-231,
dr. Blesík, pracuje ve statisticko-evidenčním vydavatel-
ství tiskovin, Praha 1, tržiště 9 - člen
předsednictva Společnosti.

Styky mimopražské:

dr. Bernard - Ostrava
dr. Ševčík - Ostrava
dr. Kořínek - Ostrava
Vaněk - Hradec Králové
prof. Procházka - Hradec Králové
Vladimír Hlaváček - lázně Bělohrad
MUDr. Jaroslav Šusta - Nový Bor
doc. Krofta - Plzeň
dr. Josef Švýb - Č. Budějovice
dr. Chaloupek - Ústí nad Labem - externí vědecký prac.
mín. spravedlnosti

Členové rdaných komisí Společnosti, někteří bez bližších
určení komise.

Petr Nechnany,
Max Procházka
Antonín Suchý
Josef Stehlík
Jaromír Veliš
Pavel Klement
dr. Křikavová Dagmar
inž. Josef Horák, t. č. v zahraničí

dr. Šilhan, jezuita, předseda komise pro svobodu vyznání

Farář Mendl, tajemník komise pro svobodu vyznání

dr. Fr. Havelka, Praha 3, Budovcova 1 - člen komise pro
svobodu vyznání,

dr. Václav Řezáč, Praha 3, Ondříčkova 20 - člen komise
pro svobodu vyznání,

dr. Jiří Němec /časopis Tvář/ - člen komise pro svobodu
vyznání,

dr. Adamus - člen legislativně právní komise Společnosti,

dr. Václav Kreml - člen legislativní právní komise Spo-
lečnosti,

doc. dr. Ivan Bystřina - " - /vrátil se z Anglie/

Petr Pithart - " -

dr. Kvasnica Ladislav

dr. Lehočká z Národního shromáždění

dr. Jiří Rokos

JUDr. Škarvan

doc. dr. Žourek

dr. Ladislav Hobza

JUDr. Vladislav Páček

JUDr. Josef Šebesta

JUDr. Helena Cífková

JUDr. Fr. Procházka

JUDr. Jan Čutka

JUDr. Fr. Vaněk

Svatopluk Černý

JUDr. Jiří Lorman

JUDr. Emil Nový

JUDr. Eva Marková

JUDr. Jaroslav Tríska - býv. krajský soudce,

Judr. J. Zapletal

JUDr. Menšík

JUDr. Podvols

JUDr. Josef Navrátil

JUDr. Květa Soběcká

JUDr. Zbyněk Spáčil

Styky s cizinou:

- Ludvík urgoval 25. 2. u Trunečka /zaměstnanec Společnosti/ napsání dopisu panu Kabešovi do Ženevy, souvisí to s p. Kasanem /fon/
- Dne 16. 3. 1969 Ludvík sdělil doc. Cveklovi, že konečně dostali odpověď z té francouzské ligy, že je tam navštívil Machovec a že s ním počítají, členství Společnosti tam nepřestalo, protože Liga pro lidská práva je tam členem od r. 1922. Cvekl to kvituje s povděkem, je to dobré, už jsou vlastně členy v obou světových ústřednách a to je prospěšné.
- Z amerického velvyslanectví sdělují 13. 3. 1969 Společnosti, že je zde matka charge d'affaires Bakera, která je již velmi dlouho členem Mezinárodní společnosti pro lidská práva a byla by velmi ráda, kdyby jí někdo ze Společnosti přijal. Současně upozorňuje, že je zde soukromě, nikoliv úředně. Ludvík ji přijal s velkým nadšením.
- Dne 3. 4. Ludvík zve patriarchu čs. církve /jméno sděleno nebylo/ na schůzi k sobě do bytu a patriarcha mu sděluje, že mu již psal pan prezident Heinemann. Ludvík

lituje, oni zatím nic nedostali, ale je to tím, že se jedná o Společnost, kterou Heinemann prakticky nezná.

Z á v ě r :

Složení členů Společnosti, centrálního orgánu a odboček v krajích naznačuje, že převážná část bude sledovat orientaci, která bude v rozporu se zájmy socialistické společnosti a se zásadami zahraniční politiky ČSSR, pokud jde o přátelství a spojenectví s SSSR a ostatními socialistickými státy. Rušivě bude zasahovat Společnost i proti úsilí, které směřuje ke konsolidaci vnitřních poměrů v ČSSR. Ke Společnosti se budou v budoucnu přimykát stále více živly antisocialistické a antisovětské.

Lze shrnout, že zaměření Společnosti se vyznačuje:

- a) antisovětiismem,
- b) úsilím o odstranění vedoucí úlohy strany KSČ
- c) snahou znemožnit činnost státního aparátu, hlavně MV,
- d) změnit zahraniční politiku ČSSR,
- e) dosáhnout změny společenského a státního zřízení v ČSSR.

Za této situace se jeví účelným uvážit vhodnost dalšího trvání Společnosti tohoto zaměření v socialistickém státě.

Praha dne 23. dubna 1969